Muuted, mis seaduskorralikult kirjakeelest lahku lähewad.

Sing.

Nom.	kirik,	ahe,	tüdrek	mets	kukal
genet.	kiriku	ahu	tüdreku	metsa	kukla
partit.	kirikud	ahju	tüdrekud	metsa	kukalt
Illat.	kirikuse	ahju	tüdrekuse	metsa	kuklase
Inessiv.	kirikus	ahjus	tüdrekus	metses	kukles
adess.	kirikul	ahjul	tüdrekul	metsel	kuklal
fact.	kirikus	ahus	tüdrekus	metsas	kuklas.

Pl.

Nom.	kirikud	ahud	tüdrekud	metsad	kukad
gen.	kirikude	ahude	tüdrekude	metsade	kukelde
part.	kirikid	ahja	tüdrekid	metsi	kuklid
illat.	kirikudese	ahudese	tüdrekudese	metsadese	-dese
iness.	kirikudes	ahudes	tüdrekudes	metsades	-des
adess.	kirikudel	ahudel	tüdrekudel	metsadel	-del
fact.	kirikudes	ahudes	tüdrekudes	metsades	-ldes

Kõige suurem wahe, mis Tori murraku ja kirjakeele wahel on, on see, et Tori murrakus teisted kaasused mitte partitivuse, waid genetivuse järele saawad tehtud. Nii on Tori murrakus härja, härjade härjadele, ~~ja~~ härjadeks jne, mitte härgad härgadega jne. Nii on kõik teised ~~muuted~~ sõnad. mees, mehe, mehede (mieste); leht lehe lehede, lehedega; õis õie oiede õiedega jne. Nii ei sünni ka inessivus partitivuse järele: mets, metsa – metses; põld põlla

põldus; kuld kulla kuldes; laul laula lauda, lautes laulus; puter pudru putrus jne. laut.

Sõnad, mis kirjakeelest lahku lähewad: sõper, ater, oter, puter, põter, teter gen. neist on sõbra, adra, põdra jne.

part. sõpra ehk sõpert, adra ehk atert, põtra ehk põtert jne.

Plurali gen. põdrade, adrade odrade teterde ehk tedrede, oterde, põterde jne.

Illatiuus ei ole mitte külasse, waid külase, majasse, waid majase. – ss asemel on paljalt üks ainus s.

Faktiuus ei ole mitte isaks, emaks, waid isas, emas jne; ks asemel üksi s.

w asemel b: kõba, kibi, laba, kabal, abi (kala), aga aaw, kaiwama jne; leib, leba, leiba.

Üksikud sõnad, mis kirjakeelest lahku lähewad: oome (homme), omiku (hommik), sõnik, sõni (seni), kuni, wähä (wähn), kähär, ähärdama. – Sui, tali, sau tui. (Nende sõnade seest on w ära kadunud.) Kunts (kunst). Piats, jaluts, (sõngi) piatses, jalutses.